

IV

(Tiesību akti, kas pieņemti pirms 2009. gada 1. decembra saskaņā ar EK līgumu, Līgumu par ES un Euratom līgumu)

KOMISIJAS LĒMUMS

(2009. gada 28. oktobris)

par atbalstu, kas paredzēts Sicīlijas reģiona 2000. gada 23. decembra likuma Nr. 32 99. panta 2. punkta a) apakšpunktā (attiecībā uz lauksaimniecības nozari) un 124. panta 1. un 2. punktā (grozīts), kurā norādīti nosacījumi par POR ieviešanu 2000.–2006. gadā, un par uzņēmumu atbalsta shēmas reformu (atbalsta lieta C 21/04 – ex N 590/B/01)

(izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 8064)

(Autentisks ir tikai teksts itāļu valodā)

(2010/155/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

(4) Atbalsts, kas paredzēts likuma Nr. 32/2000 123. pantā, ir atsaistīts no citiem minētajos pantos paredzētajiem atbalstiem un atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu saskaņā ar atbalsta lietu N 590/A/2001 ⁽¹⁾.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

(5) Tā kā Itālijas iestāžu 2002. gada 10. oktobra vēstule attiecās vienīgi uz šā reģiona likuma 123. pantu, Komisijas dienesti ar 2003. gada 11. februāra vēstuli nosūtīja minētajām iestādēm atgādinājumu, lūdzot tās atbildēt uz pārējiem 2002. gada 18. jūlija vēstulē uzskaitītajiem jautājumiem.

pēc tam, kad ieinteresētajām personām ir lūgts iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar iepriekš minēto pantu,

tā kā:

(6) Ar 2003. gada 5. marta vēstuli, kas reģistrēta 2003. gada 6. martā, Itālijas pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā paziņoja Komisijai Itālijas iestāžu atbildi uz 2002. gada 18. jūlija vēstulē uzdotajiem jautājumiem.

I. PROCEDŪRA

(1) Ar 2001. gada 28. augusta vēstuli, kas reģistrēta 2001. gada 29. augustā, Itālijas pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā saskaņā ar EK līguma 88. panta 3. punktu paziņoja Komisijai par Sicīlijas reģiona 2000. gada 23. decembra likuma Nr. 32 99., 107., 110., 111., 112., 120., 122., 123., 124. un 135. panta 3. un 4. punktu, kas paredz nosacījumus par POR ieviešanu 2000.–2006. gadā un par uzņēmumu atbalsta shēmas reformu (turpmāk tekstā "likums Nr. 32/2000").

(7) Pēc saņemtās atbildes izskatīšanas Komisijas dienesti ar 2003. gada 2. maija vēstuli lūdza Itālijas iestādēm sniegt papildu informāciju.

(2) Ar 2002. gada 17. maija vēstuli, kas reģistrēta 2002. gada 21. maijā, un 2002. gada 10. oktobra vēstuli, kas reģistrēta 2002. gada 11. oktobrī, Itālijas pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā iesniedza Komisijai papildu informāciju, ko tā 2001. gada 24. oktobra un 2002. gada 18. jūlija vēstulēs pieprasīja Itālijas iestādēm.

(8) Ar 2003. gada 13. augusta vēstuli, kas reģistrēta 2003. gada 18. augustā, Itālijas pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā iesniedza Komisijai Itālijas iestāžu atbildi uz 2003. gada 2. maija vēstuli. Tajā Itālijas iestādes paziņoja par likuma Nr. 32/2000 111. panta svīturošanu un lūdza Komisiju pieņemt atsevišķu lēmumu par citiem likuma pantiem.

(3) Itālijas iestādes 2002. gada 10. oktobra vēstulē sniedza papildu informāciju vienīgi par atbalstu, kas paredzēts likuma Nr. 32/2000 123. pantā, ņemot vērā tā steidzamību.

(9) Ar 2003. gada 1. oktobra vēstuli Komisijas dienesti paskaidroja Itālijas iestādēm, ka tiks pieņemts lēmums par visu lietu kopumā (lieta N 590/B/2001), un lūdza tām dažus paskaidrojumus par vienu likuma Nr. 32/2000. pantu.

⁽¹⁾ 2002. gada 18. decembra vēstule SG (2002) D/233133.

- (10) Ar 2004. gada 7. janvāra vēstuli, kas reģistrēta 2004. gada 14. janvārī, Itālijas pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā iesniedza Komisijai Itālijas iestāžu atbildi uz 2003. gada 1. oktobra vēstuli.
- (11) Ar 2004. gada 10. marta vēstuli Komisija oficiāli lūdza Itālijas iestādēm papildu paskaidrojumus, kuri jau iepriekš bija pieprasīti neoficiālu kontaktu laikā.
- (12) Ar 2004. gada 20. aprīļa vēstuli, kas reģistrēta 2004. gada 21. aprīlī, Itālijas iestādes iesniedza Komisijai 11. apsvērumā prasītos paskaidrojumus.
- (13) Ar 2004. gada 21. jūnija vēstuli⁽¹⁾ un 2004. gada 10. septembra vēstuli (iepriekš minētās vēstules labojums, kas sagatavots pēc Itālijas iestāžu izteiktajiem apsvērumiem vēstulē, kuru Itālijas pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā iesniedza 2004. gada 7. jūlijā un kura reģistrēta 2004. gada 12. jūlijā)⁽²⁾, Komisija informēja Itāliju par lēmumu necelt iebildumus par likuma Nr. 32/2000 99. panta 2. punkta b) apakšpunktu (par lauksaimniecības nozari), un 107., 110.⁽³⁾, 112., 120., 122. un 135. pantu, un saskaņā ar Līguma 88. panta 2. punktu uzsākt procedūru par likuma 99. panta 2. punkta a) apakšpunktā (par lauksaimniecības nozari) un 124. panta 1. un 2. punktā paredzēto atbalstu (atsevišķām ražotāju apvienībām)⁽⁴⁾.
- (14) Komisijas lēmums par procedūras uzsākšanu tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*⁽⁵⁾. Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt savus apsvērumus par attiecīgo atbalstu.
- (15) Attiecībā uz šo lietu apsvērumus no ieinteresētām personām Komisija nav saņēmusi.

II. APRAKSTS

- (16) Likuma Nr. 32/2000 99. panta 2. punkta a) apakšpunkts paredz sniegt atbalstu pirmās un otrās pakāpes kredītgarrantiju konsorciem (citiem vārdiem, kredītgarrantiju konsorciem un to apvienībām) riska fondu izveidošanai vai papildināšanai, kas paredzēti garantiju sniegšanai, lai uzņēmumu apvienības varētu saņemt finansējumu kredītsabiedrībās un kredītiestādēs, finanšu lizinga sabiedrībās,
- uzņēmumu kredītu cesijas sabiedrībās un ar bankas darbībām saistītās iestādēs⁽⁶⁾.
- (17) Šis atbalsts, kas nav summējams ar citām atbalsta shēmām, kurām ir tādi paši mērķi un kuras tiek finansētas ar daļu no 20 miljonu euro piešķiruma, kas 99. pantā paredzēts pasākumu kopumam, tiek piešķirts kredītgarrantiju konsorciem, kuri to pieprasa. Tas nedrīkst pārsniegt kopsummu, par kuru parakstījušies dalībnieki un organizācijas, kas atbalsta konsorcius.
- (18) Garantijām kā tādām jāļauj saņēmējiem vieglāk piekļūt kredītam (tā kā ap 70 % Sicīlijas lauksaimniecības nozares uzņēmumu ir nelieli, daži no tiem nespētu sagādāt nepieciešamo nodrošinājumu, lai segtu aizdevumu vai lai saņemtu garantiju). Tām piemīt šādas pamatzīmes:
- bruto subsīdijas ekvivalentu aprēķina saskaņā ar 3.2. punkta otro ievilkumu Komisijas paziņojumā par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam garantiju veidā⁽⁷⁾,
  - saskaņā ar iepriekš minētā paziņojuma 3.3 un 3.4. punktu tās nevar segt vairāk kā 80 % no kredīta,
  - tās jānodrošina par darbībām, kuras pēc rādītājiem (atbalsta likme, izmantotāji un mērķi) atbilst Kopienas pamatnostādņiem par valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē⁽⁸⁾, un maksātspējīgiem uzņēmumiem, kas ir labā finansiālā stāvoklī saskaņā ar iepriekš minētā paziņojuma 3.5. un 5.2. panta noteikumiem,
  - tās var attiecināt tikai uz aizdevumiem, kurus piešķir atbilstoši Komisijas atļautajām shēmām,
  - to mobilizācija ir atkarīga no likumā paredzētās procedūras attiecībā uz debitoru tā maksātnespējas gadījumā (saņēmēja uzņēmuma atzīšana par maksātnespējīgu utt.),
  - tās var saņemt arī tie, kas nepieder pie konsorciem (tajos var iestāties visi lauksaimniecības nozares uzņēmēji bez ierobežojumiem)⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ 2004. gada 21. jūnija vēstule SG-Greffe(2004) D/202440.

⁽²⁾ 2004. gada 10. septembra vēstule SG-Greffe(2004) D/203974.

⁽³⁾ Lēmums tomēr satur ieteikumus par šo pantu.

⁽⁴⁾ Likuma Nr. 32/2000 124. panta 3. punkts arī ietvēra atbalsta pasākumus, bet Komisija secināja, ka runa ir par valsts atbalstu, kuru nepārprotami atļauj regula, kas iedibināja kopējā tirgus organizāciju, un tādēļ tas vairs nav jāanalizē.

⁽⁵⁾ OV C 52, 2.3.2005., 23. lpp.

⁽⁶⁾ Šie nosacījumi attiecas gan uz lauksaimniecības, gan zivsaimniecības nozari. Atsaukšanās tikai uz lauksaimniecības nozari lēmumā par Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru uzsākšanu un šajā lēmumā izskaidrojama ar to, ka 2005. gada 24. maija vēstulē, kas minēta 12. apsvērumā, Sicīlijas Zvejniecības pārvalde darīja zināmu, ka sekos atsevišķs ziņojums par zivsaimniecības nozari.

⁽⁷⁾ OV C 71, 11.3.2000., 14. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 232, 12.8.2000., 17. lpp.

⁽⁹⁾ Šādas prasības 99. pantā nav minētas, bet Itālijas iestādes tās iesniedza papildu informācijā.

- (19) Likuma Nr. 32/2000 124. panta 1. un 2. punkts paredz sākuma atbalstu atzītajām ražotāju apvienībām saskaņā ar Padomes 1972. gada 18. maija Regulu (EEK) Nr. 1035/72 par augļu un dārzeņu tirgus kopīgo organizāciju⁽¹⁾. Šis atbalsts, kuru piešķir uz pieciem gadiem, pirmajā gadā sedz 100 % no apvienības faktiskajiem izdevumiem, bet turpmākajos gados katru gadu jāsamazina par 20 %, un jāizbeidz līdz ar minētā perioda beigām. Turklāt atbalstu nevar piešķirt ne pēc piektā gada, ne pēc septītā gada pēc apvienības atzīšanas. Atbalstu finansē no 3 615 198 euro piešķiruma, kas paredzēts pasākumu kopumam, kurš aplūkots 124. pantā.
- (20) Itālijas iestādes 2003. gada 13. augusta vēstulē paziņoja par savu nodomu grozīt likumu tā, lai atbalsta piešķiršanas īstenošana atbilstu Regulai (EEK) Nr. 1035/72. Turklāt tās precizēja, ka atbalstu var izmantot tikai šīs apvienības:
- apvienība *ASPROSUD* no Mesīnas, atzīta 1992. gada 13. martā, ceturtajā un piektajā gadā pēc apstiprinājuma (1995. un 1996. gadā),
  - apvienība *Sicilia Verde* no Bagerijas, atzīta 1993. gada 8. jūlijā, trešajā, ceturtajā un piektajā gadā pēc atzīšanas (1996., 1997. un 1998. gadā),
  - apvienība *AGRISUD* no Vitorijas, atzīta 1994. gada 15. novembrī, otrajā, trešajā, ceturtajā un piektajā gadā pēc atzīšanas (1996., 1997., 1998. un 1999. gadā),
  - apvienība *APRO FRUS* no Kapodorlando, atzīta 1990. gada 23. novembrī, ceturtajā un piektajā gadā pēc atzīšanas (1994.–1995. un 1995.–1996.).
- III. PROCEDŪRAS UZSĀKŠANA SASKAŅĀ AR LĪGUMA 88. PANTA 2. PUNKTU**
- (21) Komisija ir uzsākusi Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru attiecībā uz atbalstu, kas noteikts ar likuma Nr. 32/2000 99. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 124. panta 1. un 2. punktu (attiecībā uz lauksaimniecības nozari pirmajā gadījumā un attiecībā uz apvienībām *ASPROSUD*, *Sicilia Verde* un *APRO FRUS* otrajā gadījumā), jo tai radās šaubas par atbalsta saderību ar kopējo tirgu.
- (22) Attiecībā uz likuma Nr. 32/2000 99. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzēto atbalstu lauksaimniecības nozarei pats princips par garantijas piešķiršanu nozīmē aizdevuma pastāvēšanu. Pēc Komisijas dienestu pieprasījuma Itālijas iestāžu iesniegtajā atbalsta shēmu sarakstā, kurām var piemērot garantiju sniegšanu, bija dažas shēmas, kuras būtu sarežģīti finansēt ar aizdevumiem, ņemot vērā paredzēto pasākumu dabu attiecīgajā jomā (piemēram, bija grūti iedomājams, ka atbalstu lauksaimniecības nozares apdrošināšanas prēmiju segšanai varētu sniegt aizdevuma veidā).
- (23) Vēl viens apsvērums, kas mudināja Komisiju šaubīties par likuma Nr. 32/2000 99. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētā atbalsta saderību ar kopējo tirgu, ir iespēja to piešķirt vienlaicīgi ar likuma 124. panta 1. un 2. punktā paredzēto pasākumu piemērošanu. Komisijai šaubas radīja to saderība gadījumos, kad arī 124. panta 1. un 2. punktā paredzētais atbalsts bija apšaubāms.
- (24) Visbeidzot, Komisijas rīcībā nebija informācijas, kā Itālijas iestādes būtu pārbaudījušas, vai kopējais iespējamais garantiju atbalsta un tām shēmām paredzētā atbalsta apjoms, kurām minētās garantijas bija piemērojamas, nepārsniedz pieļaujamā atbalsta likmi minēto shēmu ietvaros.
- (25) Attiecībā uz likuma Nr. 32/2000 124. panta 1. un 2. punktā paredzēto atbalstu Itālijas iestādes paskaidroja, ka tas domāts vienīgi, lai izmaksātu to iekavēto atbalstu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1035/72 atzītām ražotāju apvienībām, kurām jau vajadzēja būt samaksātam, bet kas nebija izdarīts, jo ELVGF nebija garantējis Itālijas finanšu saistību finansiālo segumu.
- (26) Itālijas iestādes precizēja, ka atbalstu var izmantot tikai tās apvienības, kas ieguvušas tiesības uz atbalstu līdz 1996. gada 21. novembrim (dienas, kad stājās spēkā 1996. gada 28. oktobra Regula (EK) Nr. 2200/96 par augļu un dārzeņu tirgus kopējo organizāciju,⁽²⁾ ar kuru aizstāja Regulu (EEK) Nr. 1035/72), un kam šīs tiesības nav atņemtas.
- (27) Izskatot lietu, Komisija secināja, ka saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2200/96 53. pantu visas tiesības, ko ražotāju organizācijas ieguvušas pirms šīs regulas stāšanās spēkā, piemērojot Regulas (EEK) Nr. 1035/72 14. pantu un Ila

⁽¹⁾ OV L 118, 20.5.1972., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 297, 21.11.1996., 1. lpp.

sadaļu, paliek spēkā, līdz tiek izsmeltas, un, ja visi Regulas (EEK) Nr. 1035/72 14. panta nosacījumi ir izpildīti, tad iespējamais piešķirtais valsts atbalsts, pamatojoties uz to pašu pantu, būtu *ipso iure* saderīgs ar noteikumiem, kas regulē augļu un dārzeņu tirgus kopējo organizāciju, un tā vairs nav jāizvērtē valsts atbalstam piemērojamo noteikumu kontekstā. ⁽¹⁾

(28) Pamatojoties uz šiem apsvērumiem, Itālijas iestādes bija apņēmušās grozīt paredzētā atbalsta piešķiršanas noteikumus, lai tos piemērotu Regulas (EEK) Nr. 1035/72 nosacījumiem (sk. 19. un 20. apsvērumu). Tomēr Itālijas iestāžu iesniegtajā saņēmēju sarakstā saistībā ar apvienībām Komisija konstatēja, ka attiecībā uz apvienībām, kas minētas 21. apsvērumā, aplūkotais atbalsts tiktu piešķirts pēc septiņu gadu termiņa izbeigšanās no apvienības atzīšanas brīža, un tādējādi vairs netiktu izpildīti visi Regulas (EEK) Nr. 1035/72 14. panta nosacījumi (ņemot vērā, ka viens no tiem paredz, ka atbalstu jāsamaksā piecu gadu laikā, septiņos turpmākajos gados pēc atzīšanas), bet atbalstu tāpat vajadzētu izskatīt, ņemot vērā Līguma 87. un 88. pantu.

(29) Šīs analīzes ietvaros, pamatojoties uz Līguma 87. un 88. pantu, Komisija konstatēja turpmāko: tā kā Regula (EEK) Nr. 1035/72 ir atcelta ar Regulu (EK) Nr. 2200/96, tad piešķirt atbalstu, pamatojoties uz vairs nepastāvošiem noteikumiem, apvienībām, kuru tiesības izbeigušās (līdz ar to Regulas (EK) Nr. 2200/96 53. pants, kas minēts 27. apsvērumā, nav piemērojams), būtu pretrunā ar Regulas (EK) Nr. 2200/96 par augļu un dārzeņu tirgus kopējo organizāciju mehānisma darbību. Pamatojoties uz Kopienas pamatnostādņu 3. punkta 2. apakšpunktu par valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē, Komisija nekādā gadījumā nevar atzīt atbalstu, kas ir nesaderīgs ar noteikumiem, kuri reglamentē kopējā tirgus organizāciju, vai kas traucētu tās pareizu darbību.

(30) Tādējādi Komisijai radās šaubas par paredzētā atbalsta saderību ar kopējo tirgu.

(31) Šīs šaubas pastiprināja fakts, ka aprakstītajos apstākļos piešķirts atbalsts varētu būt atbalsts ar atpakaļejošu datumu, kas nepārprotami aizliegts Kopienas pamatnostādņu par valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē 3. punkta 6. apakšpunktā, jo tas nav nepieciešami stimulējošs, kādam jābūt atbalstam lauksaimniecības nozarē, izņemot kompensējoša rakstura atbalstu.

⁽¹⁾ Šāda pieeja jau tika īstenota attiecībā uz valsts līmeņa atbalstu ražotāju apvienībām, piemērojot Padomes Regulas (EEK) Nr. 1035/72 14. pantu – sk. atbalsta dokumentu N 157/2000, ko noslēdz vēstule SG(2001) D/288558, 16.5.2001.).

(32) Visbeidzot, Komisija tāpat šaubījās par argumenta pamatotību, pēc kura ELVGF nebija garantējis Itālijas finanšu saistību finansiālo segumu, jo ražotāju apvienību izveides līdzfinansējums paredz, ka ELVGF automātiski atmaksā vienu atbalsta daļu, kas apstiprināta kopējā tirgus organizācijas ietvaros.

IV. ITĀLIJAS IESTĀŽU APSVĒRUMI

(33) Ar 2004. gada 26. augusta vēstuli, kas reģistrēta 2004. gada 30. augustā, ar 2004. gada 24. novembra vēstuli, kas reģistrēta 2004. gada 26. novembrī, un ar 2005. gada 26. oktobra vēstuli, kas reģistrēta 2005. gada 28. oktobrī, Itālijas pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā iesniedza Komisijai Itālijas iestāžu atbildi uz procedūras uzsākšanu saskaņā ar Līguma 88. panta 2. punktu par atbalstu, ko paredz likuma Nr. 32/2000 99. panta 2. punkta a) apakšpunkts un 124. panta 1. un 2. punkts (pirmajā gadījumā par lauksaimniecības nozari, bet otrajā – par apvienībām *ASPROSUD*, *Sicilia Verde* un *APRO FRUS*).

(34) Ar 2004. gada 26. augusta vēstuli Itālijas iestādes iesniedza šādus lūgumus un apsvērumus par atbalstu, kas paredzēts likuma Nr. 32/2000 99. panta 2. punkta a) apakšpunktā:

— tās lūdza izņemt dažas atbalsta shēmas no saraksta, kas minēts 22. apsvērumā, jo Itālijas iestādes bija konstatējušas, ka tās nevar finansēt ar aizdevumiem,

— tās precizēja, ka sarakstā palikušajām shēmām garantija attieksies tikai uz ieguldījuma privāto daļu gadījumā, ja shēma jau ir apstiprināta un finansēta, un uz pieļaujamo summu gadījumā, ja shēma jau ir apstiprināta, bet vēl nav finansēta, bet, ka jebkurā gadījumā garantijas bruto subsīdijas ekvivalents nevar pārsniegt minētās shēmas pieļaujamā atbalsta maksimālo likmi (paredzēts, ka jāpārbauda vismaz 5 % no saņēmēju pašdeklarācijām),

— tās apstiprināja, ka sagatavos likuma Nr. 32/2000 99. panta 2. punkta a) apakšpunkta piemērošanas noteikumus un ka šajos noteikumos tiks iekļauts iepriekš minētais saraksts.

(35) Tajā pašā vēstulē Itālijas iestādes darīja zināmus šādus apsvērumus par 21. apsvērumā paredzēto atbalstu trīs apvienībām, kas minētas likuma Nr. 32/2000 124. panta 1. un 2. punktā:

— tās norāda, ka, viņuprāt, Komisijas nostāju lietas N 157/2000 ietvaros vajadzētu piemērot arī šajā gadījumā un ka minētajām apvienībām paredzēto atbalstu nevajadzētu izskatīt saskaņā ar Līguma 87. un 88. pantu,

— tās atsauca uz Regulas (EK) Nr. 2200/96 53. panta nosacījumiem, saskaņā ar kuriem tiesības, ko ražotāju organizācijas ieguvušas pirms šīs regulas spēkā stāšanās, paliek spēkā, līdz tās tiek īstenotas (un tāpat – līdz atbalsta izmaksai), lai uzsvērtu, ka tiesības stājas spēkā brīdī, kad apvienība pēc visiem noteikumiem ir ieviesusi atbalstu, un ka šajā gadījumā visi pieprasījumi ir iesniegti septiņu gadu laikā pēc atzīšanas, un ka tiesības nevar pārkāpt valsts pārvaldes kavēšanās dēļ, meklējot nepieciešamos līdzekļus atbalsta izmaksai,

— tās ir apstiprinājušas likuma Nr. 32/2000 grozījumus, kā minēts 20. apsvērumā.

(36) Ar 2004. gada 24. novembra vēstuli Itālijas iestādes iesniedza reģiona 2004. gada 5. novembra likuma Nr. 15 12. panta redakciju (turpmāk "likums Nr. 15/2004"), ar kuru cita starpā tiek grozīts likuma Nr. 32/2000 99. un 124. pants.

(37) Likuma Nr. 32/2000 99. pantā saskaņā ar likuma Nr. 15/2004 12. panta 2. un 4. punktu ir paplašināts iespējamo saņēmēju loks tiem uzņēmumiem, kas nav apvienībā, bet uzņemas administratīvo izmaksu slogu saistībā ar garantiju nodrošināšanu, un maksimālā summa šajā pantā paredzētajiem pasākumiem 2000.–2006. gada periodā ir noteikta 20 miljonu euro apmērā.

(38) Likuma Nr. 32/2000 124. pantā saskaņā ar likuma Nr. 15/2004 12. panta 8. punktu ir pievienots 2. punkts, ar kuru aizstāj atbalsta piešķiršanas noteikumus, kas aprakstīti iepriekš minētajā 19. apsvērumā, ar noteikumiem, kuri atbilst Regulas (EK) Nr. 1035/72 14. pantā paredzētajiem noteikumiem.

(39) Šis 2. punkts, kas pievienots likuma Nr. 32/2000 124. pantam, aizstāj iepriekšējo punktu, kuru Itālijas iestādes bija apņēmušās grozīt (sk. 20. apsvērumu), un ir formulēts šādi:

"Šā atbalsta maksimālā summa saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1035/72 14. pantu attiecināta atbilst pirmajā, otrajā,

trešajā, ceturtajā un piektajā gadā 5 %, 5 %, 4 %, 3 % un 2 % no tirgū laistās produkcijas vērtības, ko garantē ražotāju apvienības darbība. Atbalsta summa nekādā ziņā nevar pārsniegt reālos apvienības izveidošanas un administratīvās darbības izdevumus. Atbalstītajiem izdevumiem nevar piešķirt nekādu atbalstu ne pēc piektā gada, ne pēc septītā gada kopš atzīšanas."

(40) Ar 2005. gada 26. oktobra iesniegto vēstuli Itālijas iestādes norādīja, ka likuma Nr. 32/2000 99. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir atcelts ar reģiona 2005. gada 21. septembra likuma Nr. 11 23. pantu, un informēja par attiecīgā paziņojuma atsaukumu.

V. NOVĒRTĒJUMS

(41) Saskaņā ar Līguma 87. panta 1. punktu ar kopējo tirgu nav saderīgs atbalsts, kas iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm un ko piešķir dalībvalstis, vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, un rada vai var radīt konkurences izkropļojumus.

(42) Šajā gadījumā izskatītie pasākumi atbilst šai definīcijai tajā nozīmē, ka tos finansē no valsts līdzekļiem, ka tie veicina konkrētu preču ražošanu (piemēram, augļu un dārzeņu nozarē) un ka tie var iespaidot tirdzniecību, ņemot vērā Itālijas vietu šajā tirgū (2005. gadā Itālija saražoja 11,443 miljonus tonnu augļu, neskaitot citrusaugļus, kas to padara par lielāko augļu ražotāju Eiropas Savienībā).

(43) Tomēr Līguma 87. panta 2. un 3. punktā paredzētajos gadījumos atsevišķus pasākumus var uzskatīt par saderīgiem ar kopējo tirgu.

(44) Šajā gadījumā, ņemot vērā iepriekš aprakstītos pasākumus, iespējams atsaukties vienīgi uz iespēju atkāpties no prasībām, kas minētas Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā, kurā minēts, ka var uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu tādu atbalstu, kas veicina konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šādam atbalstam nav nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā kopīgām interesēm.

(45) Komisija vispirms konstatē, ka likuma Nr. 32/2000 99. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir atcelts bez tā piemērošanas (ņemot vērā apturēšanu saistībā ar procedūras uzsākšanu saskaņā ar Līguma 88. panta 2. punktu) un ka Itālijas iestādes ir atsaukušas paziņojumu, kas uz to attiecas, un tāpēc nav nepieciešams aplūkot, vai uz minētā panta noteikumiem var attiecināt Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzēto atkāpi.

- (46) Attiecībā uz likuma Nr. 32/2000 124. panta 1. un 2. punktu Komisija konstatē, ka ar likuma Nr. 32/2000 124. panta jaunā 2. punkta noteikumiem, kurš ieviests ar likuma Nr. 15/2004 12. pantu, atbalsta piešķiršanas noteikumi ir pielāgoti Regulas (EEK) Nr. 1035/72 prasībām, kura grozīta ar 3. pantu Padomes 1983. gada 14. novembra Regulā (EEK) Nr. 3284/83, ar kuru groza Regulu (EEK) Nr. 1035/72 attiecībā uz augļu un dārzeņu tirgu kopējo organizāciju⁽¹⁾.
- (47) Šā likuma pieņemšanas laikā atbalstu ražotāju apvienībām noteica ar Regulu (EK) Nr. 2200/96.
- (48) Kā norādīts 27. apsvērumā, Regulas (EK) Nr. 2200/96 53. pants paredz, ka visas tiesības, ko ražotāju organizācijas ieguvušas pirms šīs regulas spēkā stāšanās, piemērojot Regulas (EEK) Nr. 1035/72 14. pantu un IIa sadaļu, paliek spēkā, līdz tiek īstenotas.
- (49) Likuma Nr. 32/2000 124. panta jaunā 2. punkta noteikumi, kas ieviesti ar likuma Nr. 15/2004 12. pantu, liecina par nosacījumu ievērošanu, kā to paredz minētais 14. pants, un patiesi nodrošina to ražotāju apvienību izslēgšanu, kuras neatbilst šiem nosacījumiem. Tā kā Regulā (EEK) Nr. 1035/72 valsts atbalsta normas piemēroja vienīgi Padomes noteiktajās robežās un arī regula pati 14. pantā satur tieši piemērojamu noteikumu, kas pieļauj valsts atbalsta sniegšanu saskaņā ar dažiem nosacījumiem, kuri tagad ir izpildīti, tad iepriekšminētais valsts atbalsts vairs nav vērtējams, ņemot vērā piemērojamos noteikumus par valsts atbalstu.
- (50) Līdz ar to arī pārējām Komisijas izteiktajām šaubām, uzsākot procedūru, vairs nav pamata.

VI. SECINĀJUMS

- (51) Ņemot vērā, ka likuma Nr. 32/2000 99. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir atcelts, Komisijai vairs nav jāizsaka savs viedoklis par tajā paredzētā atbalsta saderību ar kopējo tirgu. Tādējādi uzsāktajai procedūrai attiecībā uz šiem noteikumiem vairs nav pamata, un tā var tikt izbeigta.

- (52) Ņemot vērā, ka reģiona likuma Nr. 32/2000 124. panta 2. punkts ir grozīts ar likuma Nr. 15/2004 12. pantu, paredzētais atbalsts ražotāju apvienībām kļūst saderīgs ar Regulas (EEK) Nr. 1035/72 14. panta nosacījumiem, un, ņemot vērā, ka šis atbalsts tieši tāpēc automātiski tiek uzskatīts par saderīgu ar noteikumiem, kas regulē kopējā tirgus organizāciju, un tas vairs nav jāizvērtē valsts atbalstam piemērojamo noteikumu kontekstā, šajā saistībā uzsāktajai procedūrai vairs nav pamata, un to var izbeigt,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Procedūra saskaņā ar Līguma 88. panta 2. punktu, kas uzsākta saistībā ar atbalstu, kurš noteikts Sicīlijas reģiona 2000. gada 23. decembra likuma Nr. 32 99. panta 2. punkta a) apakšpunktā (par lauksaimniecības nozari), tiek izbeigta, jo tā ir zaudējusi pamatu pēc tam, kad Itālija atsauca savu paziņojumu.

2. pants

Procedūra saskaņā ar Līguma 88. panta 2. punktu, kas uzsākta saistībā ar atbalstu, ko paredz Sicīlijas reģiona 2000. gada 23. decembra likuma Nr. 32124. panta 1. un 2. punkts (grozīts), ir zaudējusi pamatu un tiek izbeigta.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

Briselē, 2009. gada 28. oktobrī

Komisijas vārdā –
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 325, 22.11.1983., 1. lpp.